

Etapa Kutná Hora - Zbraslavice

1. úsek: Kutná Hora, náměstí – V Hutích

Východiště – na náměstí¹ v Kutné Hoře, (km 0; GPS 49,9494, 15,2688)

1 Díky události z roku 1771, kdy kompletně shořela třetí a poslední kutnohorská radnice (a již žádná nová nebyla postavena) můžeme hovořit o kutnohorském „náměstí“. Jinak by jich bylo v KUtné Hoře asi 13 a žádné pořádné. Jejich novodobá pojmenování po buditelích, kteří povětšinou neměli s KUtnou Horou vůbec nic společného je jinou svého druhu úchylkou. Jeden ozdobný sloup z bývalé radnice můžeme obdivovat zazděný do podloubí v jeho jihozápadním rohu.

Z náměstí vyrazíme uličkou v jeho jihovýchodním rohu (GPS 49,949;15,2695; nese nic neříkající název „28.října“) Z kutnohorského náměstí se zozbíhá mnoho značených cest a situace je tedy do jisté míry složitá, nicméně značení je provedeno precizně a nemělo by tedy dojít k záměně tras. Orientačním bodem může být v tomto případě i služebna Městské policie,

Jestliže jsme správně zvládli orientaci, octneme se na dalším náměstí (a opět vzniklém - tentokrát úmyslným - zbouráním historického bloku domů), jemuž vévodí socha Karla Havlíčka, což je v tomto případě výjimka, neboť tento významný člověk v Kutné Hoře žil (když už mu erár nepopřál štěstí v Praze), pokoušel se zde vydávat své noviny a byl za to postaven před soud (jenž dosud stojí, je ovšem mimo samotnou trasu, navštívit ho můžete, když se rozhodnete pro odbočku z trasy ke katedrále sv.Barbory, kterou zde nepopisuji) a proces vyhrál.

Po pravé ruce máte historický komplex Vlašského dvora, bohužel rekonstrukcemi v době komunismu (a již dříve) téměř pozbyl své historické hodnoty, a za ním se zdvihá presbytář městského kostela sv.Jakuba, zvaného místními též „Vysoký kostel“ pro jeho převysokou věž. Je zajímavé, že byla velice dlouho beze zvonů, až péče minulého kutnohorského faráře Jana Uhlíře byl y shromážděny prostředky na nový zvon, který byl asi po dvou letech pořízen a vyzdvižen na věž a jeho hlas nejspíš uslyšíte, pokud se v Kutné Hoře zdržíte aspoň několik hodin.(Věže kostelů bývaly v rovinaté krajině, jaká okolo Kutné Hora převládá, důležitým orientačním a strážným bodem. I kostel v sousední Časlavi má podobně vysokou, zdaleka viditelnou věž.) Kostel sám je velmi cenná halová trojlodní stavba, s mnoha dochovanými prvky původního gotického interiéru doplněnými o do něj zapadající barokní mobiliář (což - skoro bych řekl – standard městských kostelů v českých zemích). V podvěží poblíž neužívaného hlavního západního vchodu je instalován původní renesanční řezaný oltář s významným dobovým pohledem na Kutnou Horu.

Pokud jsme spokojeni s prohlídkou toho, co nám Kutná Hora mohla nabídnout, pokračujeme z náměstí dolů po širokých schodech, tzv Žižkovou bránou (km 0,2,; GPS 49,9487; 15,2697), kterýžto název se nevztahuje, jak tomu chce legenda, k slavnému vojevůdci, jenž mimo jiné také dobyl Kutnou Horu, leč pravděpodobně k měšťanu, jenž byl majitelem sousedního domu.

Pod schody nás vede značená cesta mírně doprava, v podsadě rovně na další kuriozitu: most pod mostem – mostek přes Pách², který překračujeme je současně ve větší výši přemostěn železničním viaduktem. Za ním zahne doprava a pokračujeme podle Páchu až k jeho dalšímu přemostění, kde ovšem zahne prudce doleva -(km0,55, GPS 49,9469; 15,2666)

- na pěšinku k železničnímu přejezdu
- (km 0,6 GPS 49,9467; 15,267)

² Na mapách a v oficiálních dokumentech nese díky nehynoucímu dědictví jazykového nacionalismu tento vodní tok, který nás bude během naší pouti ještě dlouho provázet, název Vrchlice.

Za přejezdem zahne prudce doprava a octneme se na tzv. Královské stezce, což je – určitě i pro svůj rovný povrch - oblíbená výletní, procházková a sportovní trasa nejen turistů ale i Kutnohorských obyvatel.

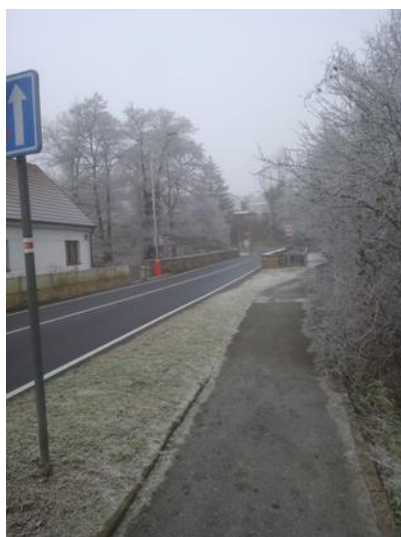

Po pravé ruce máme železniční trať (ta cestu zase brzy překříží, začne stoupat a posléze se nám ztratí z očí), po levé náhon tzv. Nových mlýnů, již dávno nepoužívaný avšak vyzděný a vyčištěný. Jeho impozantní délka nás může udivit. Samotné Nové mlýny – název je poněkud zavádějící, „nové“ jsou jen vzhledem k sedmisetleté historii Kutné hory, pocházejí z rudolfinské doby – které byly mnohokrát přestavěny, naposledy do secesní podoby, byly demolovány z rozhodnutí měst asi před rokem, i když by se i přes svůj havarijní stav jistě byly daly zachovat. „Havarijním stavem“ odůvodňovali demolici mnohým, například církevních památek ovšem již komunisté a také neměli nepravdu – ty kostely opravdu v havarijním stavu byly. Kdyby Npvé mlýny ještě stály, byly by vidět dobře z místa, jímž jsme prošli a kde se kříží mosty.

Královská cesta nakonec vyústí na silnici v kutnohorském předměstí zvaném Vrchlice/Hutě.

Na ní doprava zabočíme, přejdem kamenný most přes Pách (km 1,8; GPS 49,9375; 15,2633), ale za ním hned zase zabočíme doleva.

Po cestě, jež se vine podle Páchu a je – bohužel – sjízdná i pro vozidla, což se v některých ročních obdobích odráží v její obtížné schůdnosti po chodce, budeme pokračovat – pokud neuhneme na některou z alternativních tras, až k velkému rybníku.

Cestou budeme napořád potkávat mlýny – tu zpustlé, tu opravené - a jejich náhony, které prakticky navazují jeden na druhý: v místě, kde jeden mlýn využíval spád vody nashromážděné náhonem, již byl jez shromažďující vodu anebo bezprostředně odbočoval náhon mlýnu následujícího. Kromě toho budeme cestou údolím Páchu potkávat i různé opuštěné doly a šachty, jakož i jejich výsypky – těch bylo v okolí Kutné Hory, nejen zde, opravdu hodně. Údolím Páchu je vedena i naučná stezka s množstvím velice zajímavých tabulí, proto je dobré s tím počítat při plánování cesty a vyhradit tomuto úseku větší časovou dotaci, nežli jaká by příslušela pouze ušlým kilometrům.

Nicméně oprvněnou památkou, kterou zde, v hutích, potkáme není mlýn ani šachta ale dva sloupy. Prvním je sloup- kaplička snad již z 18. století (km 2,2; GPS 49,9351; 15,2606), který byl ale roku 2010 obdařen soškami světců od Jaroslava Hylase

Sloup se nyní kráší sochami tří světců, z nichž alespoň dva mají alespoň místně blízko ke Kutné Hoře:

- svatého Vojtěcha
– který byl jakožto Slavníkovec aspoň
teoretickým pánem a vlastníkem Malína

a svatého Prokopa,
jehož klášter na Sázavě sice naše východočeská
Svatojakubská cesta míjí, ale neleží daleko

Pak zde máme sošku asi původního „obyvatele“ svatého sloupu – svatého Floriana:

A nakonec jedné světice, a sice té, která je pro Kutnou Horu tou nejvýznamnější – svaté **Barbory**

Ve stínu tohoto krásného sloupu, doplňuje toto místo svatého spočinutí, se krčí náš malý, ale krásný svatojakubský patník. (km 21,2; GPS49,9352; 15,2607)

Pak už po krátké době dojdeme k **rozcestníku V hutích** (km 2,4; GPS 49,9343;15,2583)

kde se počíná **2. úsek: V Hutích – Velký rybník**,
který ovšem z praktických důvodů, jež se ozřejmí posléze
zde slučujeme s **3. úsekem: Velký rybník – Malešov**

Přímo u rozcestí je pěkný, z poloviny dřevěný a z polovny starý, kamenný most přes Pách.

Stojí u něj, na dochovaném mostním pilíři, pro mosty typická barokní socha sv. Jana nepomuckého neznámého autora, a na druhé straně mostu dřevěná řezaná socha sv. Barbory, jejíhož autora

rovněž neznám a která bohužel už poněkud podléhá zubu času:

Naše další cesta ovšem nevede přes most, ale rovně podél Páchu, jak jsme již uvedli výše:

Cesta je velmi malebná a - jak jsme již uvedli - doprovázená četnými informačními tabulemi až skoro po Velký rybník, přesto má jednu velkou a jednu podružnou nevýhodu, kvůli níž zde posléze uvedeme ještě dvě trasy alternativní. Ta velká nevýhoda spočívá v tom, že dobré s sebou často nese i něco méně dobré. Z mnohých mlýnů na Páchu jsou totiž některé rozpadlé a zchátralé, jiné mají vlastníky, kteří je udržují, a ještě další jsou rekonstruovány na luxusní rezidence. Jeden z nich,

Spálený mlýn, získal spolu s rozsáhlými pozemky kutnohorský podnikatelský zbohatlík Duspiva a zahrnil cestu procházející okolo mlýna. Vzhledem k údolní dispozici bylo v podstatě nemožné vést červenou značku jinudy, přesto se o to trasátoři z KČT pokusili, a jeden čas vedla po skalách na druhé straně Páchu, aby se jeho pozemku vyhnula, ale i to jim potom zakázal. Nakonec se nějak zřejmě dohodlo, že trasa bude jeho pozemky podcházet v podstatě tunelem, přesněji, že cestu překryje betonovými panely, jež jenom místy propouštějí světlo – a takový je stav podnes: V délce skoro půl kilometru trasa - na níž jsou dosud umístěny také informační tabule - vede touto temnou betonem přikrytou škarpou, v níž samozřejmě není žádné osvětlení a jen zbytky světla ze sem tam nechaných mezer mezi panely. Druhý zádrhel je podružnější, a zmíníme se o něm, až dospějeme k Velkému rybníku.

Nejprve tedy popíšeme cestu, tak jak vede dnes, zcela po červené značce. Ta je značená dobře, takže nepotřebuje velkých komentářů.

Na místě na obrázku (km 3,2; GPS 49,9284; 15,2531) není na první pohled zřejmé, kterou cestu zvolit. Správná varianta je doleva – napravo je to na parkoviště u mlýnu Denemark.

Brzy na to zatáčíme okolo mlýna Denemark doprava.

Toto místo si zapamatujme: bude důležité pro druhou alternativní trasu.

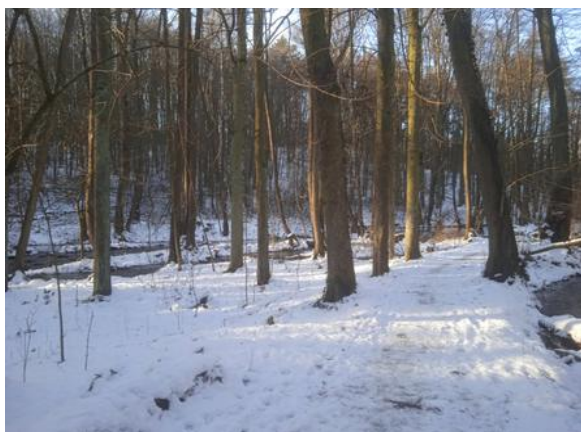
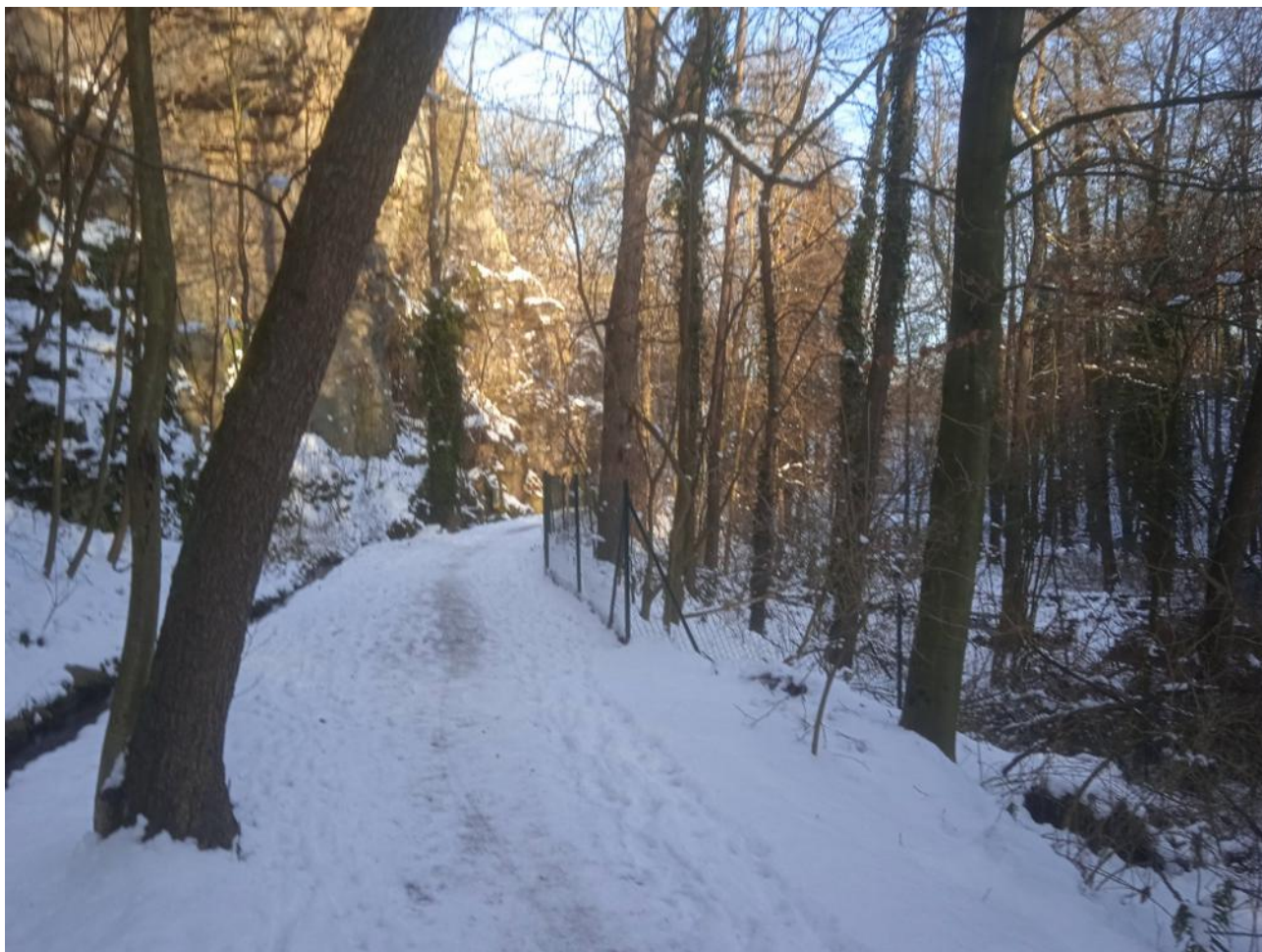
Pak mezi mlýny Denemark a Spálený (km 3,5; GPS 49,9288; 15,2513) mineme velice půvabně upravený jez:

Pak je ovšem na čas s nádherou konec – čeká nás (km 3,5; GPS 49,9286;15,251)automatická závora obrněného panského sídla a temný tunel stranou vedlo pro neprivilegované obyčejné lidi.

Když přežijeme cestu temným tunelem, otevře se nám zase pohled co tajemného úzkého údolí Páchu.

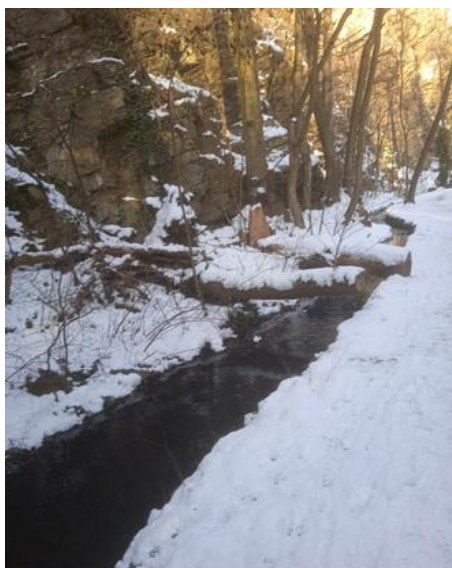
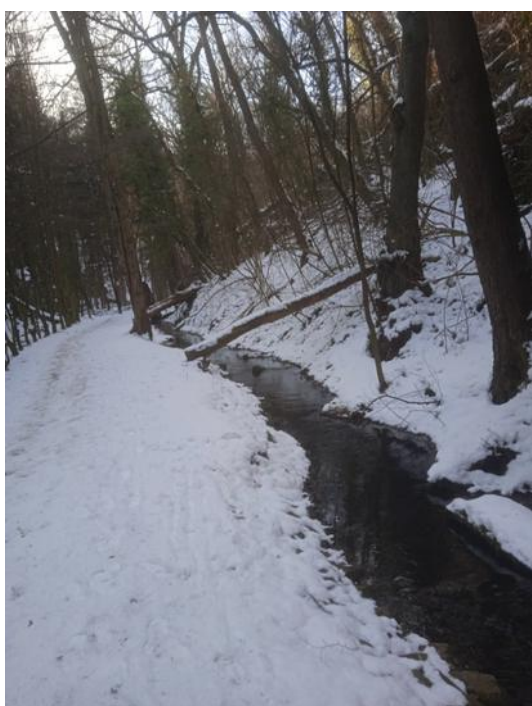

Po levé ruce nás ještě po nějaký čas budou provázet protivné vlastnické tabulky

– a po pravé půvabný náhon Spáleného mlýna.

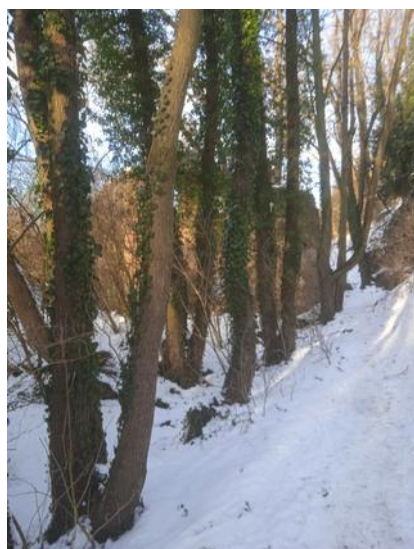
Zanedlouho přijdeme k místu, (km 4,0; GPS 49,9272; 15,2451) odkud náhon odbočuje, což je takové mokřadní tratoliště nadržené malým jezem..

Samotný náhon překračujeme po maličké lávce

Pak už po několika krocích málo krocích (km 4,1; GPS 49,928; 15,2452)....

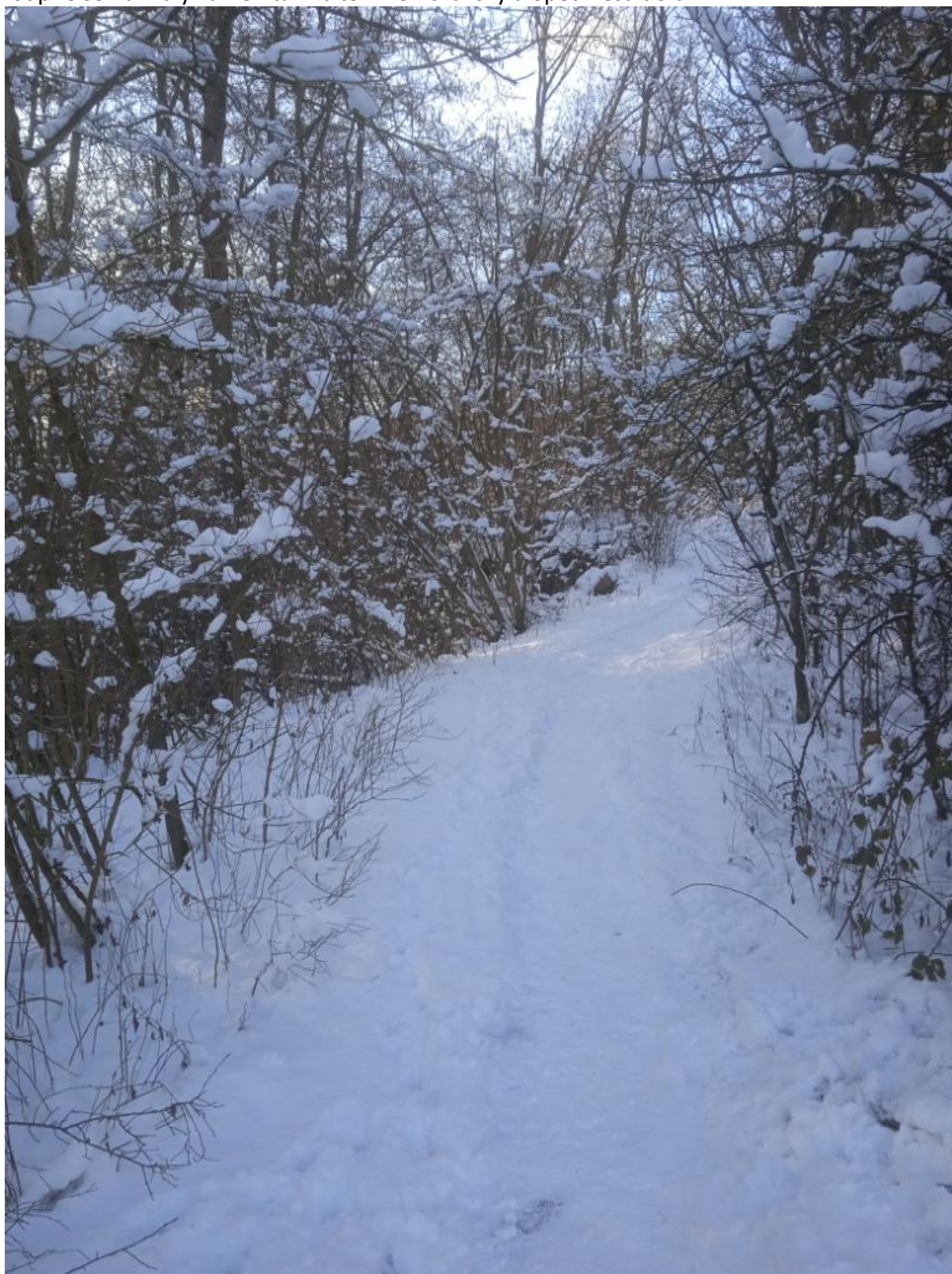

dojdeme k tajemné zřícenině mlýnu Cimburk.

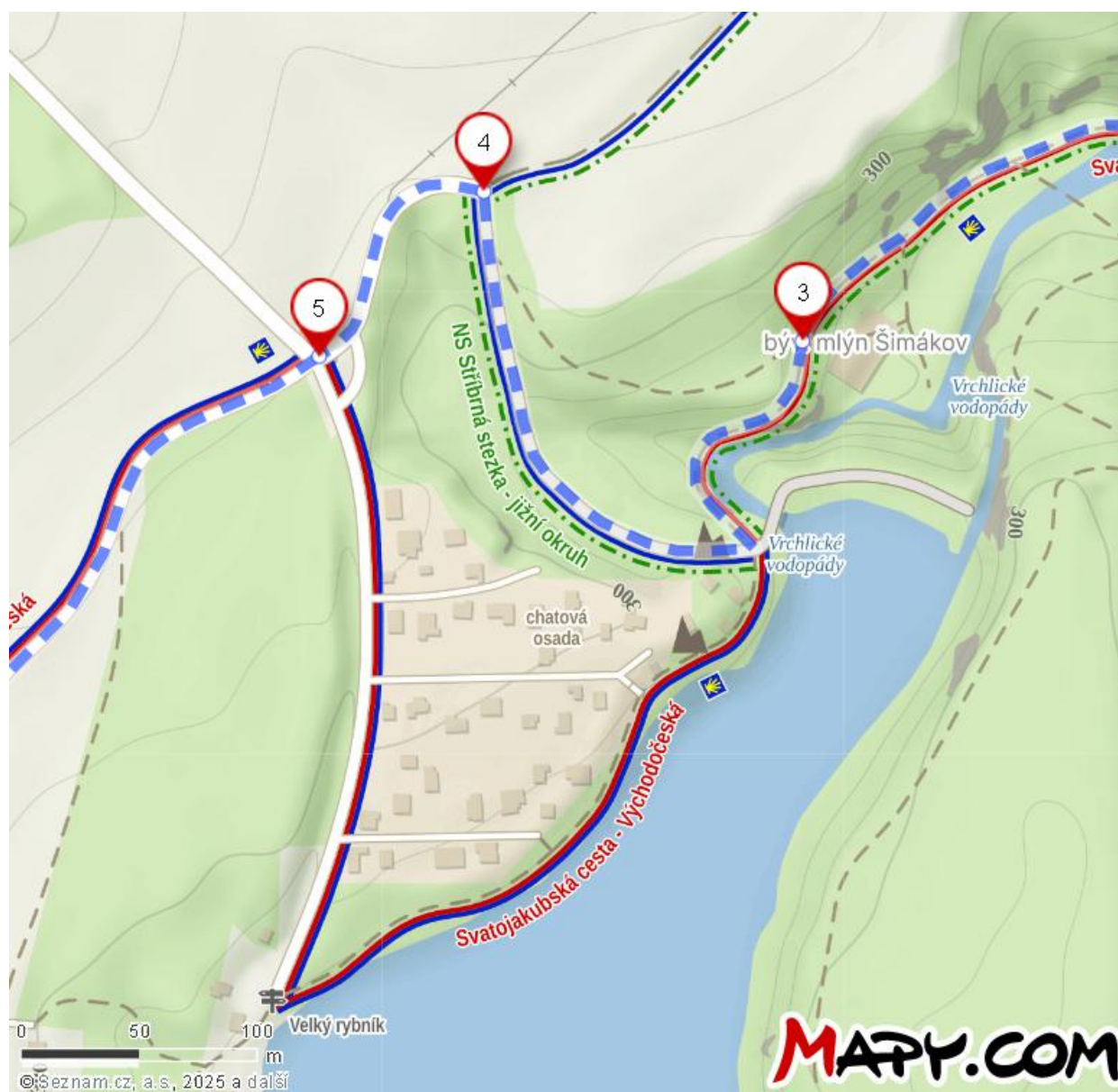
Kousíček za mlýnem Cimburk (km 4,2; GPS49,9286;15,2447) vycházíme na louku se spoustou zajímavé květeny a – pokud se dá věřit informačním tabulím – i hmyzu a fauny, a pokračujeme po ní doleva.

Louku provázejí po levé ruce zajímavé lužní podrosty a mokřady. Nakonec se do nich cesta zanoří, vyhoupne se na malý kamenitá hřbítek mezi skalisky a opět klesá dolů.

Pak, poblíž ruiny mlánu Šimákova, který je poslední nezatopený pod Velkým rybníkem a Malešovskou přehradou, dospějeme na nenápadné malé rozcestí (km 4,5, GPS 49,9281;15,2405), kde se musíme rozhodnout, kterou variantu trasy zvolíme.. Jednoznačné není ani značení na MAPY.COM, což vidíme na přiloženém plánu.

Z něj vyplývá, že máme nejméně tři možnosti:

První možnost je, nechat se zcela vést červenou značkou, které vede mezi chatami na pokraji Velkého rybníka, ovšem u rozcestníku „Velký rybník“, (km 4,9; GPS 49,9255;15,2374)

na němž směřují všechny směrovky vlastně jedním směrem

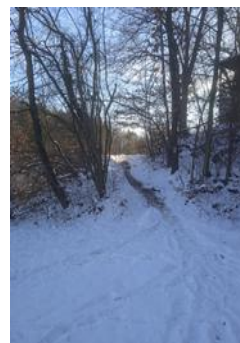
se musíme vrátit v ostrém úhlu na kótu 5.

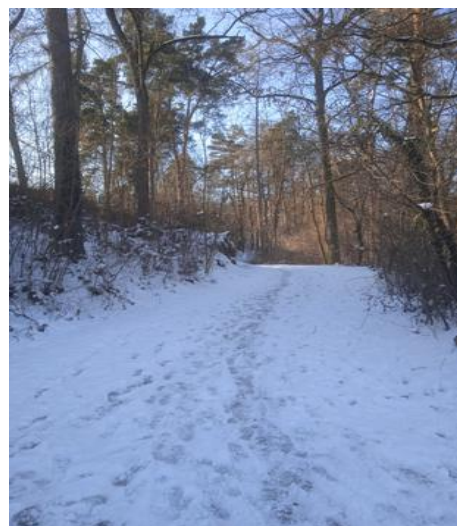
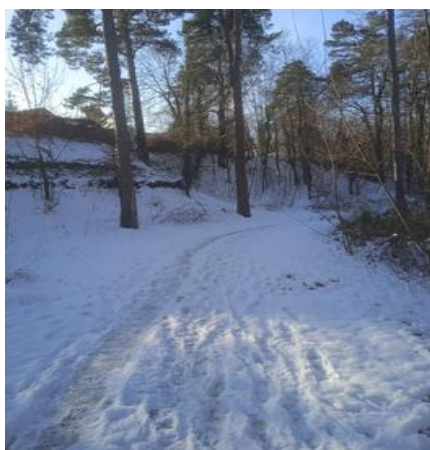
(Je to z toho důvodu, že červená značka pokračovala původně dále po břehu rybníka, ovšem onen úsek byl , skoro bych řekl , nebezpečný: jen úzká pěšina tu se vzpínající na skaliska, tu zase vedoucí při samé vodní hladině. Po odpoutání se od břehu před neschůdnou skálou pak vedla mezi chatmi a možná tam zapůsobila i vlastnický práva chatařů.) Ať tak či onak, cesta byla přetrasována, ovšem nikomu se zjevně nechtělo přemísťovat rozcestník, který by bylo mnohem logičtější umístit právě nakótě 5, kde je rozcestí s mnoha cestami, ovšem musel by změnit jména, třeba „Nad velkým rybníkem“.

Druhá možnost, je využít modré značky a od hráze velkého rybníka (km 4,6; GPS 49,9273; 15,2402) se místo:

po červené značce chatovou osadou

vydat po modré značce přímo směrem na kótu 4

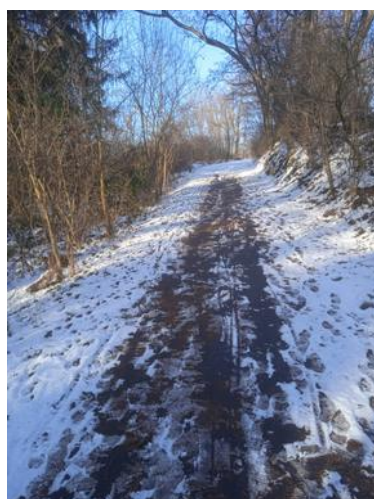

a posléze 5.

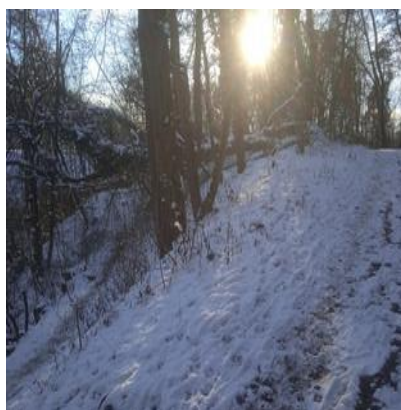
Třetí možností je – pokud netoužíme po pohledu z hráze Velkého rybníka na umělou vodní plochu – vydat se nejkratší cestou od kóty 3 přímo na kótu 4 a 5. (Vede tam místní značení naučné stezky.)

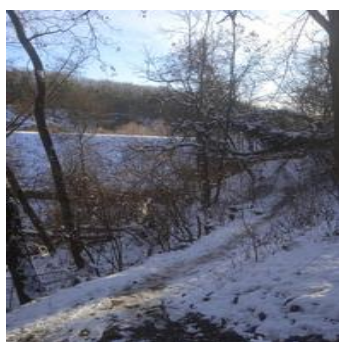
Tuto volbu provádíme právě na tomto místě: (km 4,5, GPS 49,9281;15,2405)

Cesta přímo (doprava) je onou cestou nekratší

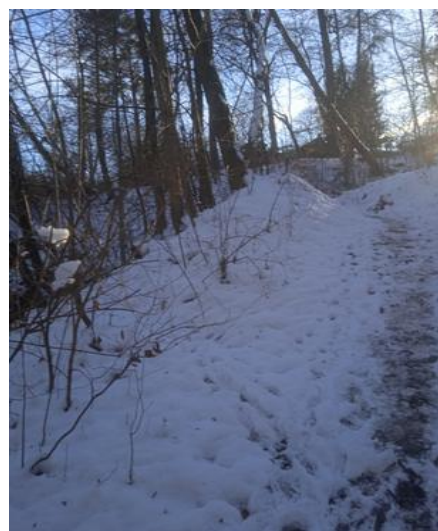
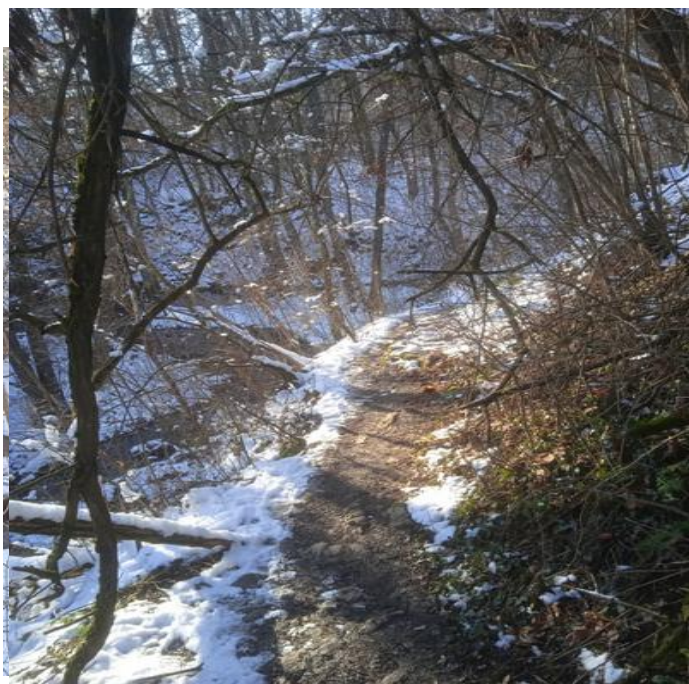
Po pěšince

doleva

naopak dojdeme kolem poněkud zregulovaného „Vrchlického vodopádu“, který stavba Velkého rybníka³ těsně nepohltila, až k jeho hrázi

3 Byla to, alespoň dle informačních tabulí ryze ekonomická aktivita několika spojených mlynářů těsně před první světovou válkou: Zničili kus krásného údolív touze po větším výdělku a setřesení konkurence; a za pár let nato bylo stejně všem vodním mlýnům konec...

Ať již tedy zvolíme jakoukoli možnost (optimální se mi jeví druhá, při nedostatku času třetí), dostaneme se na nijak neznačené rozcestí na kótě 5 (km 5,0 – měřeno podle druhé varianty, tak budeme postupovat i nadále; GPS 49,928 ;15,2378), odkud se dáme silničkou mírně klesající jihozápadním směrem,

do druhé části chatové osady. (střed osady km 5,5; GPS;49,9245; 15,2338)

Nemělo by nás zmálit staré značení červené značky, které se nám připojí zhruba ve středu osady zleva:

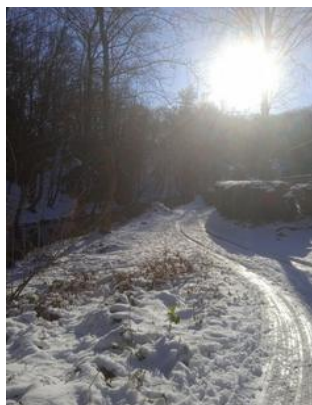

My pokračujeme dále rovně ještě dalším kouskem relativně nezničeného údolí Páchu (jakkoli ten, vzdutý Velkým ryníkem, zde už neproudí tak bystře jako pod ním).⁴

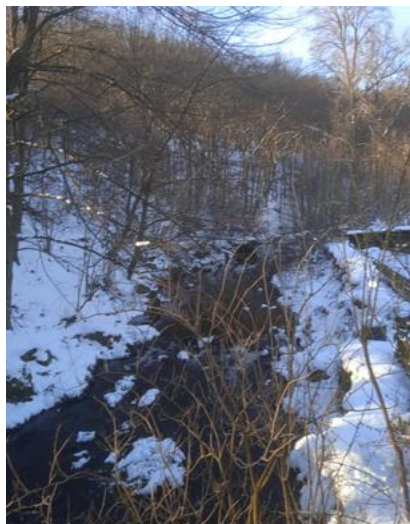
⁴ Trochu soukromá poznámka: Na tomto místě vysadil kvůli mrazu dokumentátorovi fotoaparát v mobilu.

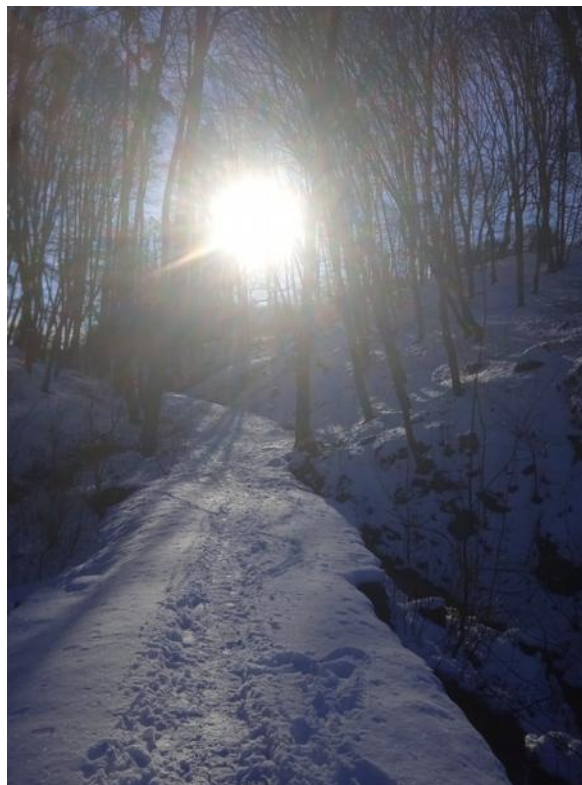
U vodárenského zařízení pod vodní nádrží Vrchlice (km 5,8; GPS 49,9249; 15,2304) se cesta rozdvojuje;

červená značka i naše trasa vedou doleva, na Kamenný most (km 5,9; GPS 49,9234; 15,2298), kde se už vlastně napořád loučíme s Vrchlicí/Páchem

Cesta dále stoupá úbočím údolí doleva,

míjí studánku (km 5,9; GPS 49,9234; 15,2298)

... vychází z lesa na louku

a po ní pokračuje vzhůru až na malé rozcestí: (km 6,3; GPS 49,9221; 15,2266)

Na něm, dohánuvši rovinu, cesta i trasa pokračují DOLEVA,
nicméně pokud si chceme udělat drobnou zacházku po docela pěkné cestě k Vrchlické přehradě
(i když se v ní nevykoupeme – je to vodárenská nádrž a až na břeh se nedostaneme), můžeme se
nejprve pustit DOPRAVA:

Zanedlouho se cesta stočí doprava a přes pole směřuje přímo k Malešovu.

Asi v polovině cesty (km 6,9;; GPS 49,9168; 15,2257) potkáme kříž, o jehož původu jsem nc nezjistil, nicméně je tam, a zdá se, že není zcela zapomenutý.

Na okraji Malešova km 7,5; GPS 49,9122 15,2271) nás cesta vede neprve doleva,
pak na hlavní silnici a doprava

a

po ní skoro až k náměstí.

Ovšem těsně před tím nás stačí do uličky doleva, na jejímž konci (km 7,8; GPS 49,9101; 15,2267), tedy nikoli na náměstí samém nalezneme další rozcestník a končí 3.úsek (pro nás spojený s 2.úsekem).

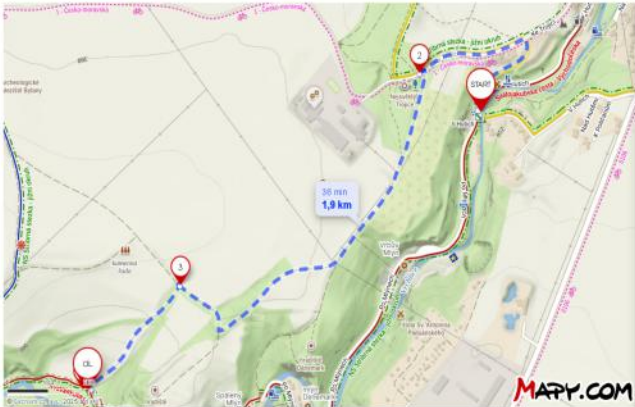
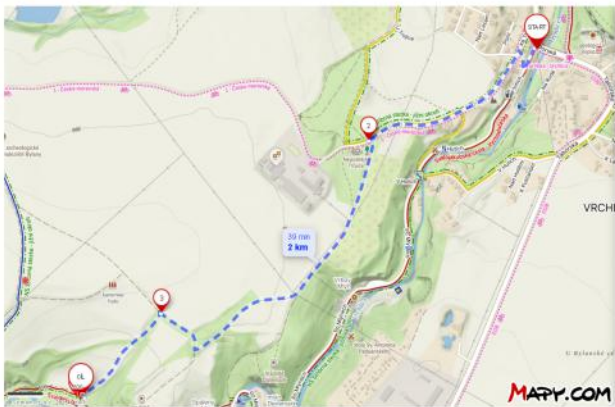

Protože během úseku 2(+3) narážíme na překážku v podobě zbohatlické nemovitosti, již je příjemné se vyhnout, a také proto, že se poblíž trasy, ale ne na trase samé nacházejí některá zajímavá místa, která je vhodné navštívit, vytvořil jsem několik variant

alternativních tras pro 2. úsek

Alternativní trasy I a II - Okolo Trojice

Obě dvě alternativy se liší jen svým počátkem, proto bude nejlépe nejprve jejich schéma.

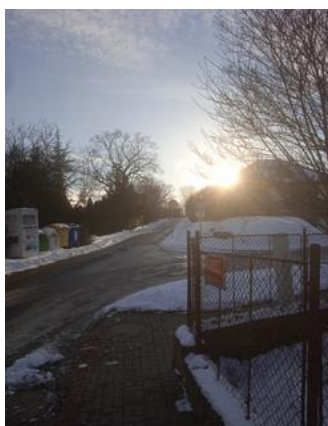
Alternativní trasa I	Alternativní trasa II
východiště	východiště
V Hutích km 2,4; GPS 49,9343;15,2583	bod na trase v km 2,0; GPS 49,9374; 15,2622
délka	délka
1,9 km	2,0 km
cíl	
rozcestíčko na louce za mlýnem Cimburk, km 4,2 původní trasy GPS 49,9286; 15,2447	
trasa je o 0,1 km delší než původní	trasa je o 0,2 km kratší než původní
	

Popis tras:

Pokud vyrážíme (alternativa I) od rozcestníku v Hutích, dovede nás až k Trojici žlutá značka ve směru Bylany-Škvárovna (Drahocenný gotický skvost kostela nesv. Trojice si nezasloužil rozcestníku, a tudíž je jako nejbližší cíl uvedeno rozcestí Bylany-Škvárovna.)

V opačném případě (např. když jsme v časové tísní a nevdí nám minout svatojakubský patník a ostatní drobné památky V Hutích) odbočíme z trasy hned za kamenným mostem přes Pách (km 2,0; GPS 49,9374; 15,2622)

Krátkou spojkou ve tvaru písmene S dospějeme do ulice „K Trojici“, po níž se dáme doleva.

Kostel (kaple) Nejsvětější Trojice (GPS 49,9352; 15,2563), k níž se nyní postupně blížíme, je jedinečnou stavbou pozdní halové gotiky. Svým způsobem je zmenšenou kopií kutnohorského kostela Panny Marie Na Náměti – má stejné, to jest vsutku stejné, rovné proporce jako on, což tedy znamená, že loď kostela je v podstatě krychle, neboť v pozdním středověku, kdy se jevílo, že konec světa je vsutku blízko, naslouchali lidé pozorně slovům Apokalypsy o Nebeském chrámu (a v husitských Čechách si je navíc častěji než jinde dokázali sami přečíst). Stavebníkem chrámu byl pohádkový Kutnohorský boháč, nákladník Michal Smíšek z Vrchoviště, který mimo jiné adaptoval a obýval kutnohorský Hrádek. Z toho důvodu se mu také někdy říká Smíškovská kaple. Kostel nemá žádné vnitřní vybavení, kromě úchvatného kamenného gotického vzhůru se pnoucího pastoforia; dokonce v něm není zavedena elektřina. Toto úžasné místo pro duchovní rozjímání a meditativní bohoslužby, bylo však v nejnovější době předáno Kutnohorskou farností Pravoslavné církvi, což má dvojí negativní důsledek: Kostel si není možné uvnitř pořádně prohlédnout, protože při pravoslavné bohoslužbě to nejde a jindy je zavřená, a naistalovaný ikonostas věru TAKOVÉMUTO prostoru nepřispívá.

Proč byl kostel postaven právě zde, tedy na lesnatém návrší již prakticky mimo Kutnou Horu, se dnes může jevit záhadné, ovšem musíme si uvědomit, že horní města jsou v podstatě amébovitá – rozlézají se a smršťují, mění svůj tvar na základě aktuální situace v těžbě. Po drahnou část cesty údolím Páchu narážíme na další a další štoly. (Poslední je, tuším, štola sv. Antonína někde poblíž mlýnu Denemark, kde už těžba nebyla příliš úspěšná.) Ve štolách pracovali lidé a ti si samozřejmě v jejich blízkosti stavěli i svá obydlí. Dokud se v okolí dolovalo, nebylo toto místo zdaleka tak pusté jako dnes.

Okolo Trojice se rozkládá též tichý hřbitov
s některými podivuhodnými náhrobky.

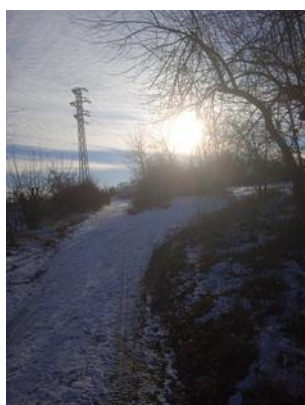

U kostela nejsv. Trojice (GPS 49,9352; 15,2563) odbočíme na cestu vedoucí pod kostelem doleva...

... a pokračujeme rovně...

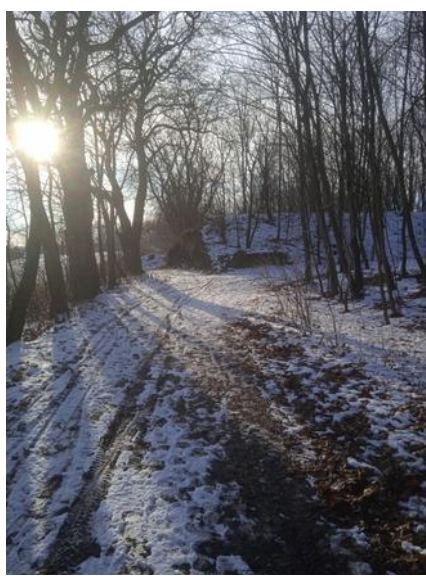
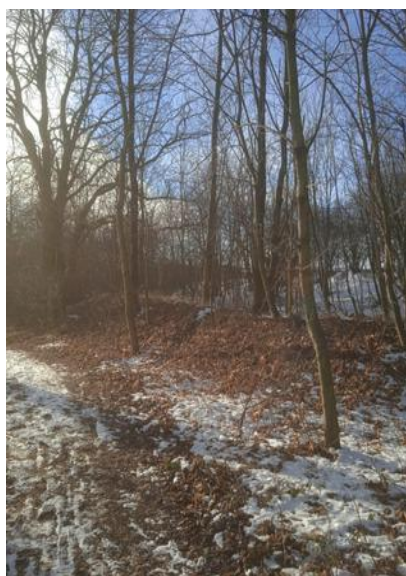
až poblíž sloupu elektrického vedení (GPS 49,9313; 15,2533) odbočíme po další cestě vzhůru směrem k malému lesíku.

V lesíku jsou těžko rozpoznatelné zbytky něčeho, patrně vojenské střelnice z 19.stol. která se rozkládala zhruba odtud (GPS 49,9309; 15,252) směrem k ostrožně nad Denemarkem (kde bylo mj. právě díky stavebním skrývkám při úpravách střelnice objeveno pravěké hradiště).

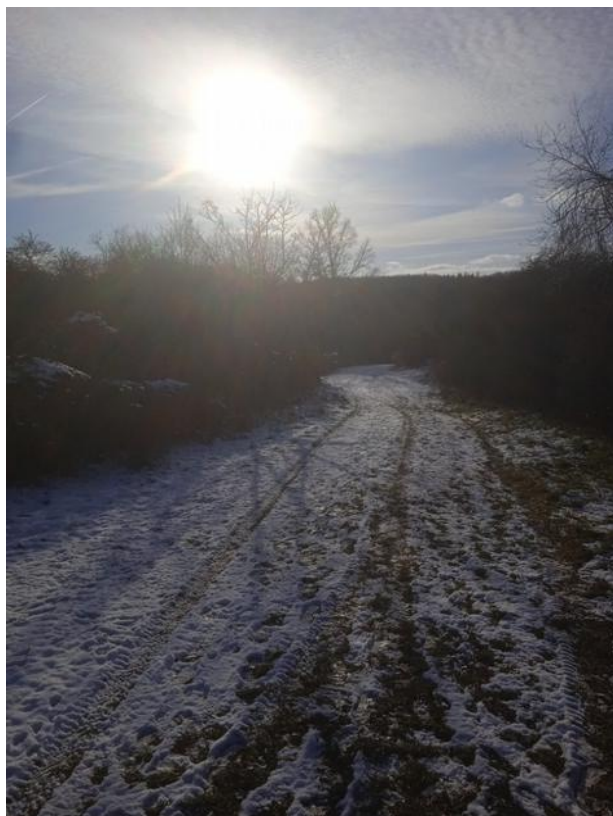
Podél lesíka pokračujeme dál zhruba původním směrem, až se před jeho koncem cesta stočí prudce doprava. (GPS 49,9298; 15,2493)

Po asi 150m (GPS 49,9307; 15,2481) odbočíme opět doleva ...

a scházíme nejprve širokým úžlabem mezi krásnými keři na louku v létě plnou vegetace a hmyzu.

Dole na louce se pak (za mlýnem Cimburk, v km 4,2 původní trasy GPS 49,9286; 15,2447) připojíme na původní trasu.

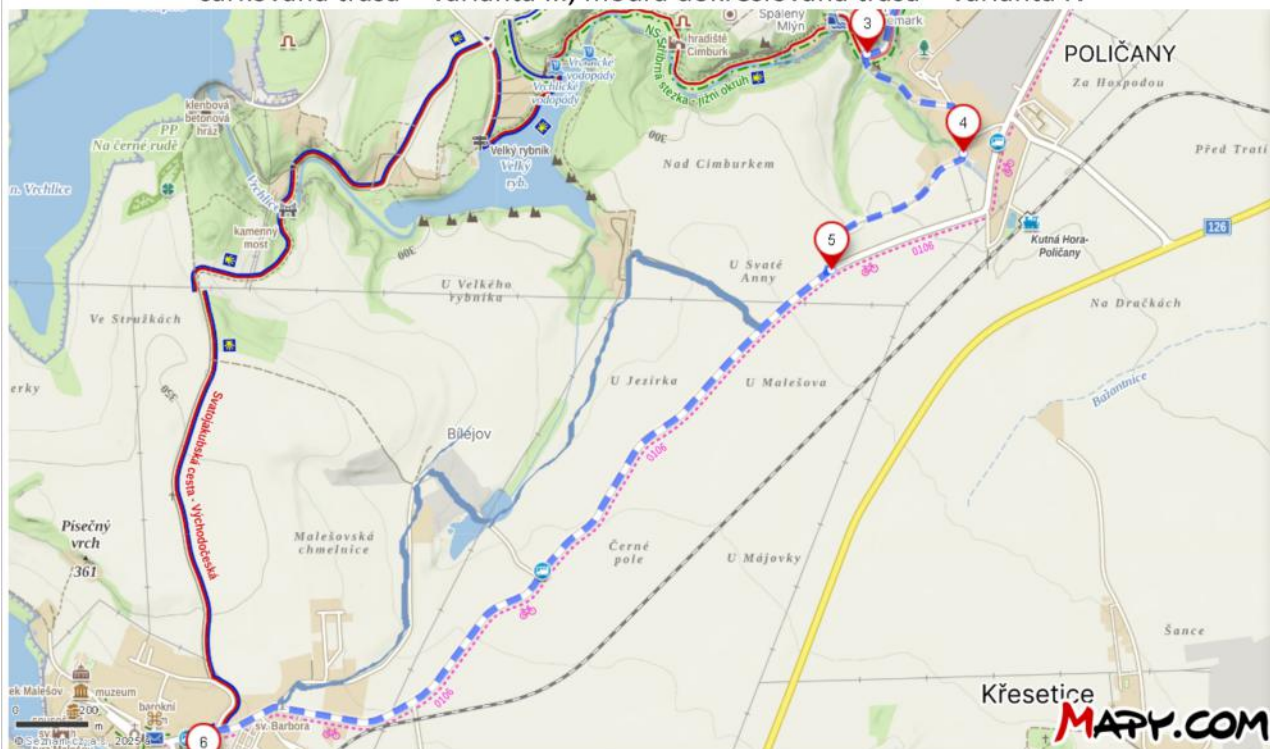

Alternativní trasy III a IV – přes Poličany

Zde jsme v jiné situaci – obě dvě trasy mají stejný začátek i konec, varianta IV je v podstatě prodloužením varianty III.

Alternativní trasa III	Alternativní trasa IV
východiště	
rozcestí za mlýnem Denemark (km3,3 ; GPS 49,9277; 15,2523)	
délka	délka
3,4 km	3,9 km
cíl	
rozcestník Malešov (km 7,8 pův. trasy; GPS 49,9101; 15,2267),	
trase je o 1,1 km kratší než původní	trasa je o 0,6 km kratší než původní

schéma trasy pro obě varianty společné:
čárkovaná trasa – varianta III; modrá dokreslovaná trasa – varianta IV

Vzhledem k tomu, že obě dvě trasy jsou *kratší* než původní, hodí se obě ke zkrácení cesty a k nahnání času. Varianta III (nejkratší) vede převážně posilnici (cyklotrase) a je tudíž nejrychlejší. Cestě po silnici se jde ale vyhnout, právě aplikací trasy IV

popis tras:

Společná část

Východištěm pro odbočení ze základní trasy Svatojakubské cesty je , jak je výše uvedeno, rozcestí za mlýnem Denemark (km3,3 ; GPS 49,9277; 15,2523):

Od něj se dáme doleva vzhůru cestou do Poličan.

Poličanech mineme kapličku (GPS 49,9264; 15,2556)

a dáme se po návsi doprava až na její konec (GPS 49,9257; 15,2561)

Tam (GPS 49,9252; 15,256) zahneme mírně doprava

kolem

půvabného stavení – možná rychty

– a pokračujeme dále polní cestou

...až k jejímu vyústění na silnici.

Tím jsme se ocitli na kótě č.6 (GPS 49,9225; 15,2508) výše přiloženého schématu a od této chvíle budou obě trasy rodílné. Nejprve popíšeme

Alternativní trasu III

, která je nicméně velmi prostá: Od tohoto místa jdeme po (středně frekventované) silnici⁵ – je rovněž vedena jako cyklostezka – až do Malešova.

Cestou nemineme příliš mnoho pozoruhodného: Ze silnice je výhled západní směrem na kopec Vysoká (se zajímavou rozhlednou a ruinami Šporkovského kláštera/poustevny), který však leží zcela mimo naši trasu.

Až nakonec, už v Malešově narazíme na půvabnou svatou Barboru (GPS 49,9115; 15,2298)

I to tedy může být důvodem, proč nakonec zvolit:

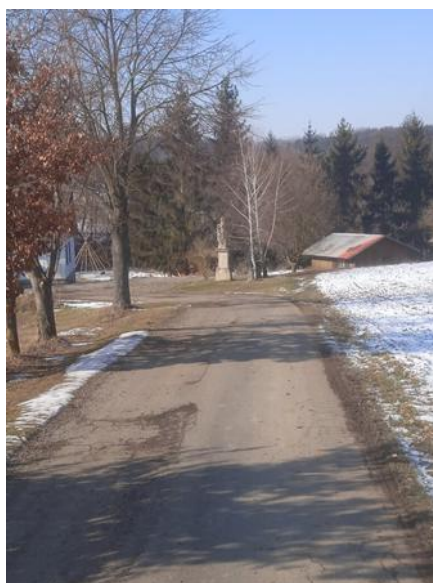
Alternativní trasu IV,

kde nakonec přeci jenom uvidíme více.

V takovém případě pokračujeme po silnici jen malý kousek, cca 250m, a po nich (GPS 49,9211; 15,2483) odbočíme doprava na silničku vedoucí ke kdysi populární rekreační zóně u Velkého rybníka.

Cesta k chatové osadě není dlouhá, jen asi 400m, ale u před jejím koncem se nám vyjeví důvod, proč tuto zacházku podnikat:

Ano, v této – nebojím se říci díře – stojí barokní socha svaté Anny. Je to socha dost neumělá, rustikální, nicméně stará nejspíše z 18. stol. Proč a jak se tam dosatla, když vlastně nestojí ani uprostřed historického sídliště/osady, není vůbec jasné. všemže se stavěly i sochy světců u cest, ale zde neprochází ani žádná významnější cesta, jakkoli je možno připustit, že výstavba Velkého rybníku před cca 130 lety (viz výše) zasáhla do oblasti velmi výrazně a pozměnila i strukturu cest.

Dle MAP.com vlastně ani žádná jiná cesta nevede, ale my jsme zde našli cestu, kterou se dá dojít dále do Bílejova a na Malešov, takže na rozcestí u sv. Anny (GPS 49,9228; 15,2433) se stočíme vlevo a pokračujeme touto cestou dále mimo osadu

Nakonec dojdeme do Bílejova, nejprve k rybníku, který máme po pravé ruce

Pak na rozcestí před Bílejovem.

Pokud bychom chtěli, můžeme se nyní obrátit vlevo a vrátit se na silnici do Malešova.

Můžeme se ale také obrátit doprava, projít statkem a dospět do Malešova rychleji a i pohodlněji
(nikoli po silnici)

Statek nás vyplivna na malé hřištětko,

za nímž se po krátké

době objeví rozcestí s cestami doprava a doleva

Do Malešova vede cesta doleva

ovšem, pokud bychom se dali doprava, dospějeme rovněž zpět na svatJakubskou cestu. Kde, to je vidět z mapky.

Pak projdeme nepříliš zajímavým okrajem Malešova

a vyjdeme opět u naší spanilé Barbory (kterou si můžeme v tomto průvodci vychutnat ještě jednou):

Za ní pak po silnici směrem doprava dojdeme do centra Malešova a k cíli úseku.

4. úsek: Malešov – Maxovna

Východiště – Malešov, rozcestník poblíž náměstí, (km 7,7; GPS 49,9101; 15,2267)

Od něj vyrážíme směrem z centra Malešova (k nádraží), ale jen malý kousek.

Nyní bude naším vůdcem modrá značka – mušle na ní je bohužel odlepená; červená, která vede rovněž žádoucím směrem, a na níž se posléze vrátíme, dělá velkou a neúčelnou okliku k zámečku v Roztěži, kde se stejně nedá nic vidět, neboť je v soukromých rukou a navíc jsou na ní dost nepříznivé sklonové poměry. Zanedlouho (km 7,8; GPS 49,9096; 15,2278) s ní odbočíme ze silnice doprava

Touto ulicí dojdeme na její konec, kde opět zabočíme ostře doleva.

Tím se opět dostaneme takřka na dohled nádraží, ovšem nedojdeme až k němu, ale konečně se dostáváme cestou vedoucí doprava ven z Malešova.

V předchozím úseku jsme po dlouhou dobu sledovali Pách (Vrchlici) a šli vlastně tak pradávnou výletní KUtnohorskou cestou zvanou „Po mlýnech“. Nicméně mlýny, které jsme na ní potkávali, byly vysměs jen ruiny. I zde „na horním toku Páchu“, který jsme – poněkud nedobrovolně – opustili pod Vrchlickou přehradou potkáme dva mlýny, ale nikoliv rozpadlé, leč vzkvétající, druhý z nich dokonce průmyslově funkční (jakkoli již ne na vodní pohon).

Pohled na první z nich , mlýn Rákosov (km 8,8; GPS 49,9033; 15,2281), se nám otevře hned po průchodu malým lesíkem.

Cesta prochází okolo něj a vede dále vzhůru směrem k železničnímu přejezdu.

Po levé ruce vidíme Malešovský hřbitov...

... a po pravé silnici, na niž směřujeme...

.. a po níž se budeme dále ubírat

... směrem k rybníku „Prosíku“ - údajně místu Bitvy u Malešova

Místa bitev jsou pro poutníka rovněž místy meditace. Staré boje k nám, pravda, nemluví tolik jako místa kudy například táhli Němci vyhánění našimi dědy a pradědy, nebo místa kde zase zdivočelí němečtí vojáci pobíjeli je. Ale můžeme si uvědomit, že už tehdy chodívali krajinou poutníci, a – nebojím se říci – poutníci opravdovější, než jsme my, jakkoli se asi zemím a místům, kde se válčilo, hleděli poutníci vyhnout. Jak se asi poutník, který nechtě byl lapen do oka boje, a kdoví zdali vyvázl živ otem, hleděl na boj křesťanů proti křesťanům, jedněch ohánějících se zákonem božím druhých mocí a autoritou církve, který ovšem byl bojem se vším všudy – s ničením, zabíjením, bezohledným olupováním a – často jen dočasným, neboť nepožehnaným - hromaděním majetku, Když on sám putoval za nebeským královstvím?

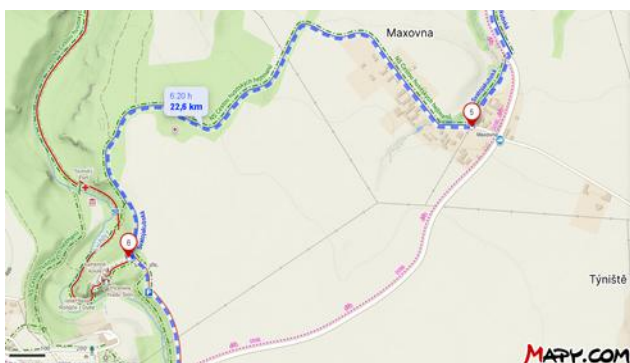
U rybníka (km 10,4; GPS 49,898; 15,2291) uhýbá silnice i naše cesta doprava...

... a směřuje na Maxovnu.

K rozcestníku v Maxovně vede cesta zkratkou, nezapomeňme tedy hned na začátku vískey odbočit. (Kdybychom to neudělali, museli bychom se dát u autobusové zastávky doprava; ovšem i při další cestě rovně po silnici bychom nakonec víceméně dospěli do cíle následujícího úseku, to jest na Sión. - viz mapka pod obrázky)

5. úsek: Maxovna - Sion

**východiště: rozcestník Maxovna (viz vlevo) – km 10,2,
GPS 49,8929; 15,2251**

Vydáváme se doprava, po silničce vedoucí Maxovnou.⁶

⁶ Své poněkud zvláštní jméno má toto místo proto, že osada byla plodem až velmi pozdní majitelem panství řízené kolonizace až v 17.století.

Ta ovšem na konci obce skončí a promění se v polní cestu:

Tento úsek cesty, tj. procházení zemědělskou krajinou není pro chodce především v létě zvlášť příjemný a tudíž varianta zkrátit se cestu po silnici není zcela od věci. Navíc mám pocit , že bouda, kterou vidíte na tomto (i následujícím) obrázku (km10,8; GPS 49,8954; 15,2188) se v určitých ročních obách stává útočištěm jakýchsi podivných existencí – já jsem tam takové nějaké zahlédl:

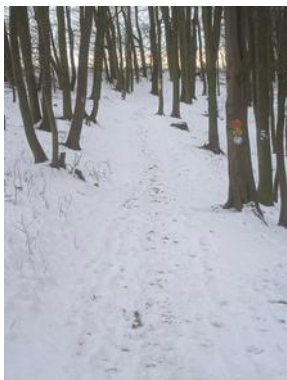
Za inkriminovaným místem procházíme na další louku a po jejím okraji směřujeme nahoru k lesu.

Cesta se vine porůznu lesem...

.. a blíží se k hradu Sión. Postupně se k nám přidává a zase odpojuje celá řada cest a steziček, často kuriózně značených.

Těch si však nevšímáme pokračující víceméně rovně až k dalšímu rozcestníku na hradě Sión, kde na vazuje další úsek:

6. úsek: Sion – Bahno⁷, rozcestí

východiště: rozcestník na Siónu (km 11,9; GPS 49,8898; 15,2119)

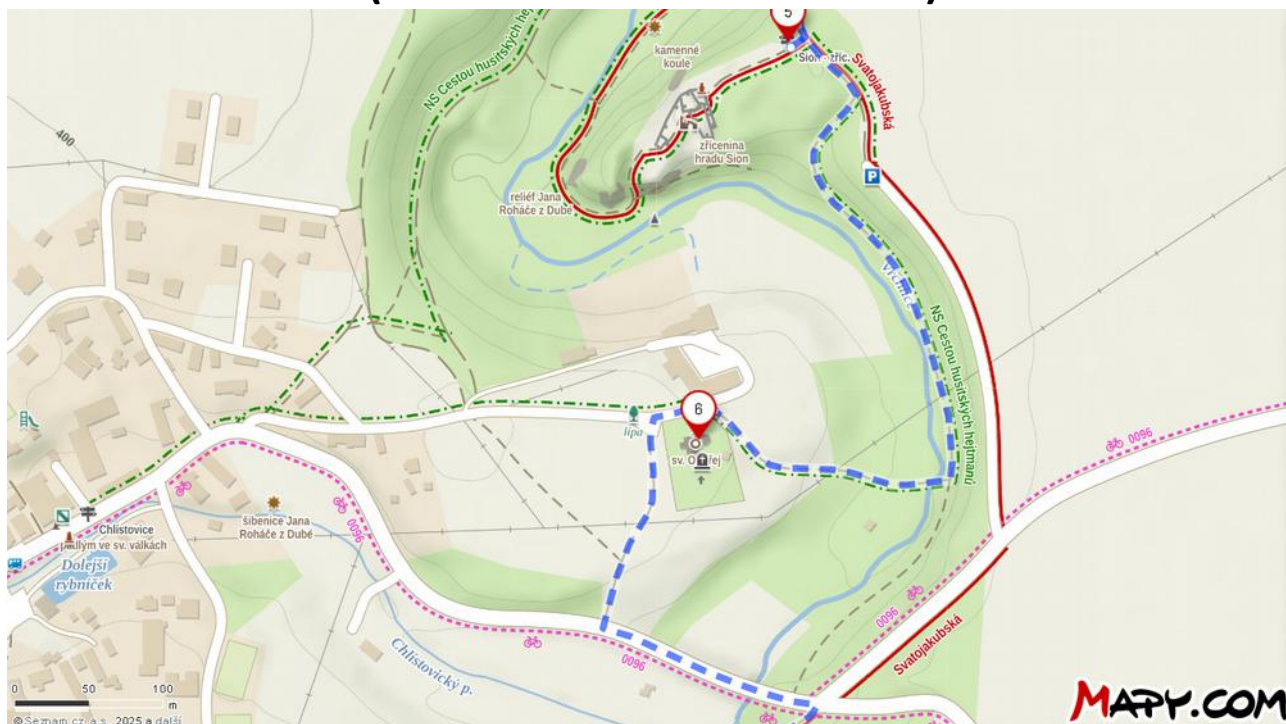

Vidíme, že Sión je přímo křižovatkou cest; zároveň dvě šipky v dolní části obrázku jsou pro nás symbolické (i když v tomto případě ukazují opačným směrem :). Na tomto místě se jednak vracíme opět na červenou značku, ovšem místní značení (opačným směrem) nás může dovést do Chlístovic,

⁷ Tak je pojmenován příslušný rozcestník; samotná ves Bahno je o dobré dva kilometry jinde

ke kostelu sv. Ondřeje , který bychom neměli na naší cestě minout, pročez zde, ještě před popisem „standardní“ verze cesty zařazují dvě krátké alternativy/odbočky a mapku je ukazující.

Alternativní trasa V (Chlístovice – kratší varianta)

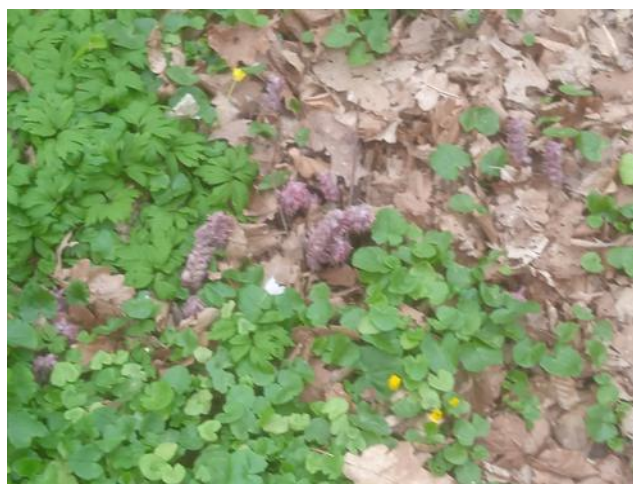
Cílem je pochopitelně kostel sv. Ondřeje, po němž se nejkratší cestou vracíme na trasu. Prakticky to znamená, že kousek za rozcestníkem, těsně před tím, než cesta vyjde ven z lesa zabočíme malou úžlabinou doprava ...

--- a hned zas doleva, jak nás vede značka.

Tím se dostaneme opět na krátkou chvíli do údolí Páchu, obklopeného listnatým lesem, v němž na jaře krásně kvete jaterník a další rostliny:

Pách přejdeme po mostku...

...a dostaneme se tak už skoro k samotnému kostelu svatého Ondřeje, ke kterému se takto blížíme zajímavě zespoda:

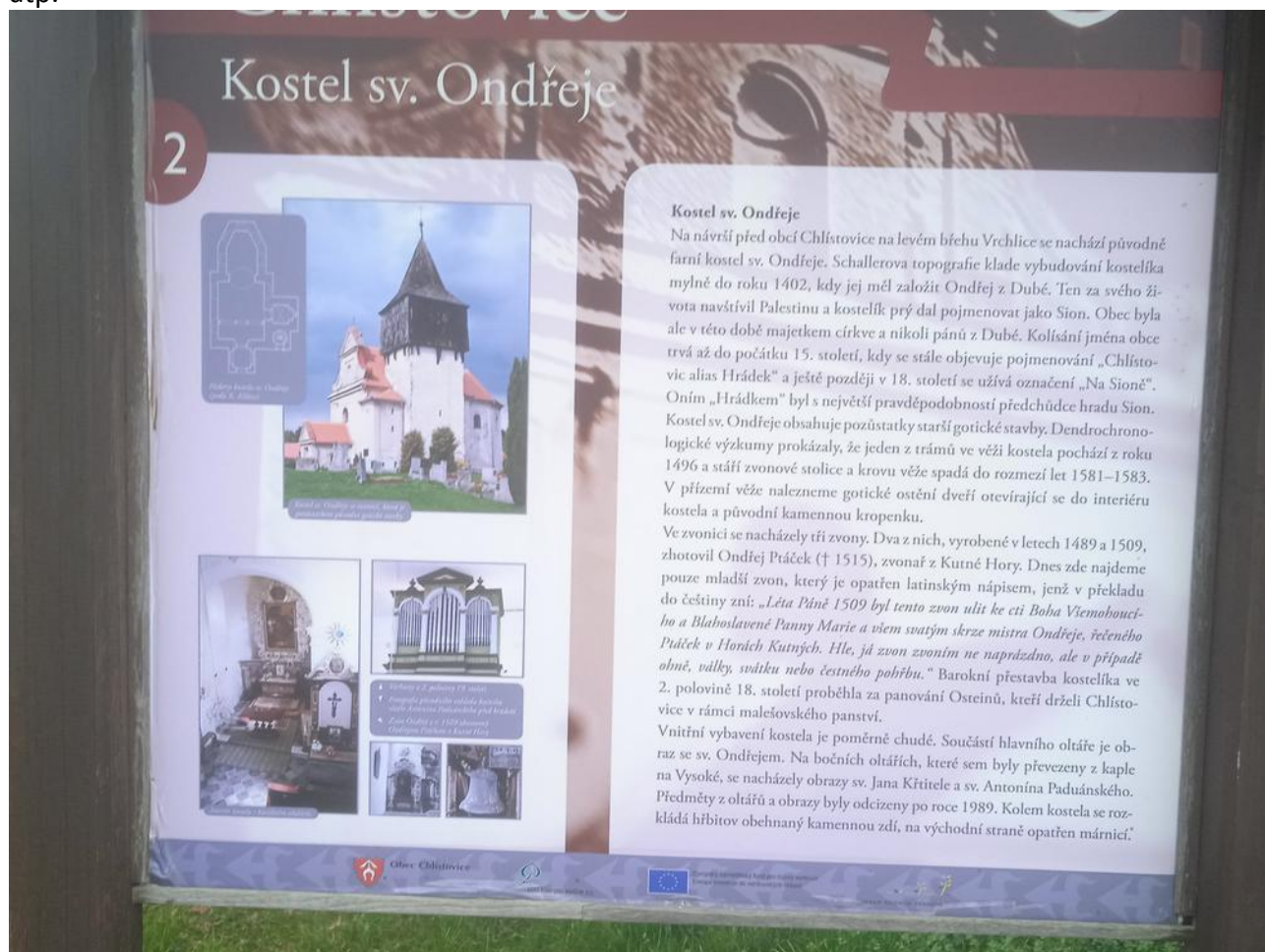

Po pravé ruce máme ještě – pro někoho jistě zajímavou – koňskou farmu. (GPS 49,8874; 15,2112)

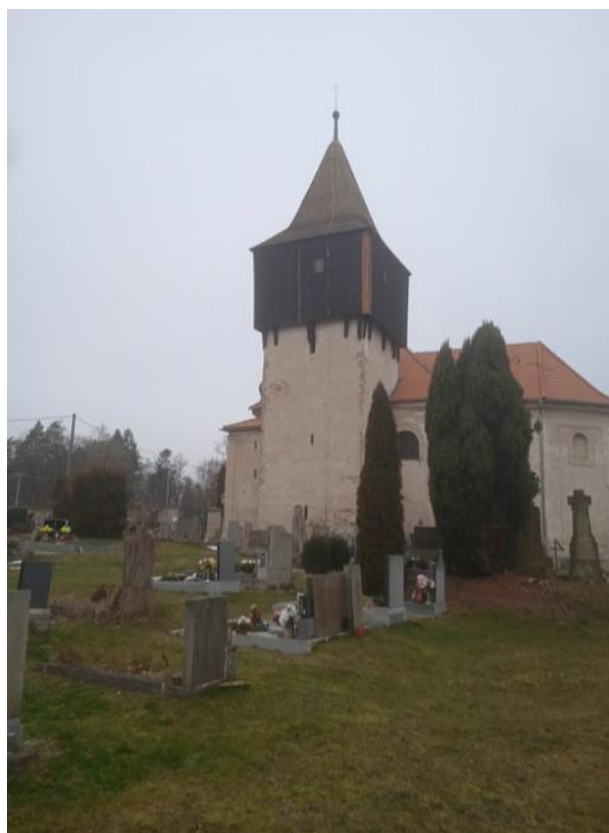
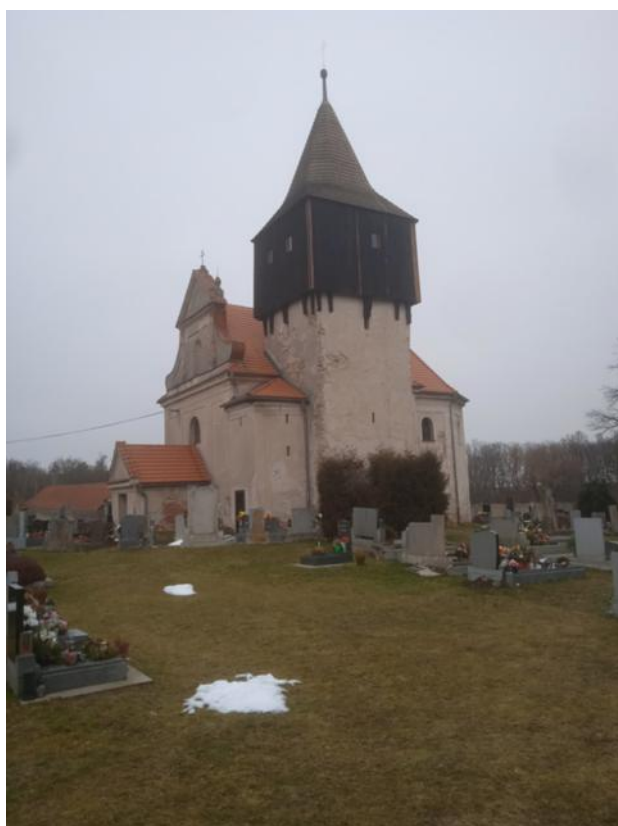
O krásném středověkém kostele sv. Ondřeje (GPS 49,8872; 15,2113) mám informace prakticky jen z informační tabule, kterou zde reprodukuji proto celou. Víím však také, že existuje občanské sdružení, kterému na kostele záleží a stará se o něj, shání peníze na rekonstrukci, pořádá koncerty atp.

Je to monumentální stavba, jak si můžeme vychutnat při pohledu zblízka...

... ale ještě lépe zdálky:

– případně při ohlédnutí zpět...

...když se dolů po louce...

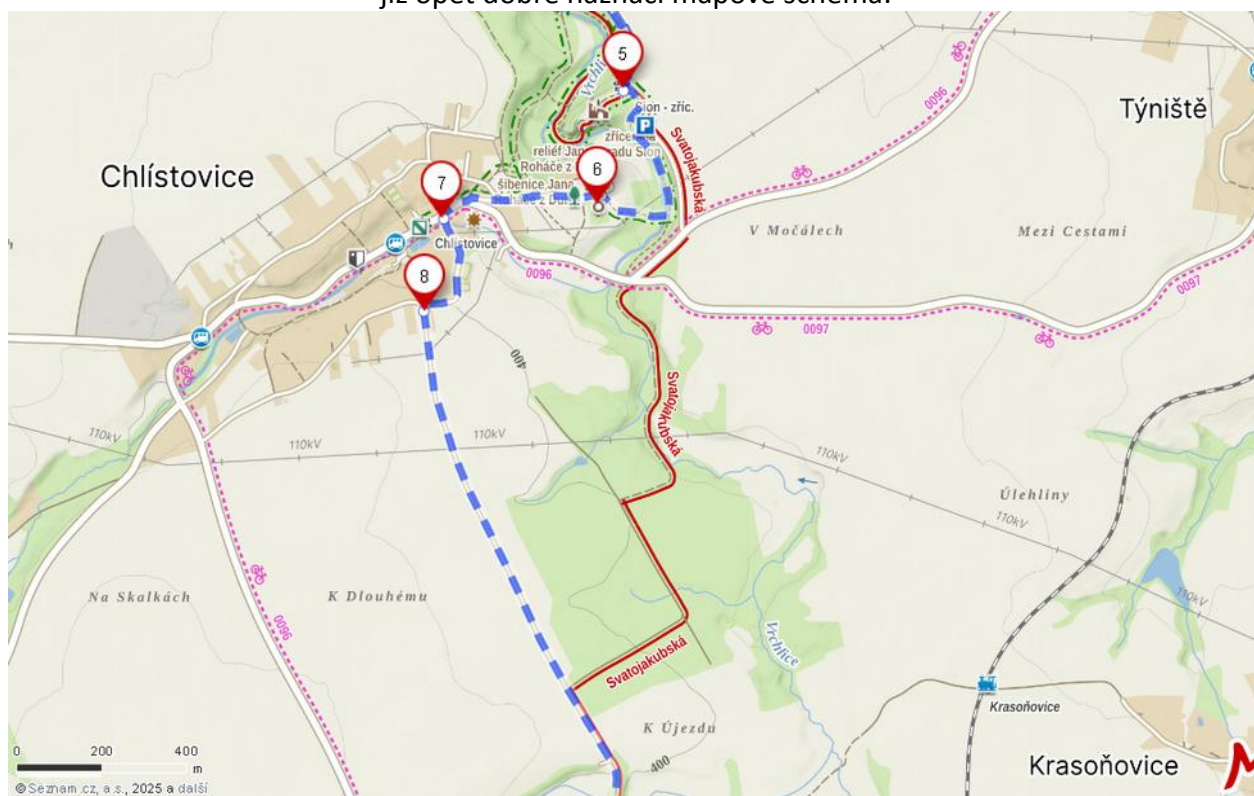

... vracíme na silnici a po ní doleva na křižovatku, kde narazíme původní trasu.

Máme ovšem také možnost se od kostela sv.Ondřeje nevrátit hned na původní trasu, ale zkrátit si dále cestu přes Chlístovice (je v nich fungující obchod, jaký jsme od Malešova nepotkali a další až do Zbraslavic nepotkáme.). Proto zde uvádím – a už opravdu poslední:

Alternativní trasu VI (Chlístovice – delší varianta), již opět dobře naznačí mapové schéma:

Při té pokračujeme po cestě rovně do obce....

.. a těsně před návší (GPS 49,887; 15,206) zahneme na cestu doleva nahoru.

Pokud ovšem si nechceme v obci nakoupit (viz výše) anebo aspoň prohlédnou docela hezký rybník na návsi :(GPS 49,8864; 15,2044)

– s bočním napájením!

Cesta z návsi se nejprve stočí doprava a v jejím nejvyšším bodě ji opustíme a dáme se zpevněnou polní cestou doleva. (GPS 49,8851; 15,2053)

Dále už pokračujeme přímo až k lesu, kde se napojíme na trasu (červenou značku).

Cestou se můžeme ještě jednou ohlédnout na kostel sv.Ondřeje...

... a také si odpočinout (i pod stromy):

Nevydáme-li se ke kostelu sv.Ondřeje a do Chlístovic, pokračujeme ovšemže

řádnou trasou

Z areálu hradu Sión vycháíme „branou“... (GPS 49,8897; 15,2123)

...a hned za ní (km 11,9; GPS49,8896; 15,2123) vycházíme z lesa.

Po cestě doprava dojdeme na silnici.

Po ní se dáme opět doprava

a za chvíli přijdeme na další křižovatku (km 12,4; GPS 49,8856; 15,212), za níž pokračujeme rovně, ovšem už ne po silnici ale lesní cestou

Ta se všelijak klikatí lesem, posléze lužním, v němž je nám naposledy překonat Pách (km 12,8; GPS 49,883; 15,2127), teď už opravdu jen potůček, po poměrně úzké lávce (což nemusí být pro každého komfortní)

Ještě kousek dál pokračujeme mokřadem mezi stromy...

ale zanedlouho přijdeme zase na pevnou cestu

U východu z lesa se dáme po dobré cestě doleva:

Zároveň je zde příjemné místo, kde si můžeme odpočinout.

Pokračujeme dále. Cesta vede po kraji lesa a po průchodu malým lesíkem se stáčí mírně doprava přes pole.

Cesta nemusí být v létě vždy zřetelná, ale máme tu dobrý orientační bod: Uprostřed pole se najednou objeví plynářská tyčka! Člověk si říká, co tu dělá a zda se tady má něco stavět? Je to jinak. Přímo pod námi vede ropovod družba, proto tady je.

Za polem nás čeká před dalším vstupem do lesa myslivna se zajímavými artefakty a ještě zajímavějším obyvatel

Pak už nás jenom několik dalších kroků dovede k dalšímu rozcestníku a k dalšímu úseku, tj:

7.-8. úsek: Bahno⁸, rozcestí - Vidlák

východiště: rozcestník Bahno, rozcestí (km 15,4; GPS 49,8632; 15,2081)

Na tomto úseku nás nečeká nic zvláštního: Je to rovná cesta lesem, při níž nikam neodbočujeme,

⁸ Tak je pojmenován příslušný rozcestník; samotná ves Bahno je o dobré dva kilometry jinde

...a to ani na dalším rozcestníku (km 17,4;GPS 49,846; 15,2048), na který narazíme těsně před rybníkem Vidlák.

9.-10. úsek: Vidlák - Hetlín

východiště: rozcestník Vidlák (km 17,7; GPS 49,8434; 15,2061)

U rybníku Vidlá se stáká celý propletenec cest. My se vydáváme podél rybníka (v němž je v létě dobře možno se vykoupat) doprava:

Na konci rybníku je nejasně vyznačené místo (km 18,0; GPS 49,8427; 15,2035); správná cesta vede vlevo:

V lese jsou místy vykácená místa, ani tam není značení úplně stozumitelné, jdeme ale v podstatě rovně:

U rozcestníku „**Pod Hetlínem**“ (km 18,9; GPS 49,8404; 15,1918) pokračujeme vlevo

Cestou se dostaneme do Hetlína, kde se dáme po silnici skrz vesnici doprava.

11. úsek: Hetlín – Zbraslavice

východiště: čili rozcestník Hetlín (km 19,9; GPS 49,8319; 15,1872) se nalézá na konci vesnice

U něj přecházíme na **modrou** značku a ta nás vede nejprve silničkou podle lesa vzhůru.

Na jejím konci uděláme malé S doleva kolem kříže z poloviny 19.století...

...vrátíme se přibližně do původního směru
a pokračujeme přes louky k chatovým osadám na kraji
Zbraslavic:

Po průchodu chatovou osadou zahneme doprava.

Cesta nás záhy dovede na silnici, po níž se dáme vlevo.

U značky pro přejezd však uhneme doprava, do tunýlku pod tratí, abychom si zbytečně nezacházeli.

Pěšina se rozšíří v regulérní cestu, dovede nás zpět na silnici a po ní vzhůru až na náměstí, kde je konec etapy.

Cestou mineme bránu na Zbraslavický hřbitov. Hřbitovy mívaly nad sebou nápis STA VIATOR, čili ZASTAV SE, POUTNÍKU. A je to jistě patřičná připomínka, aby poutníka takováto místa, které jsou – ovšemže trochu jiným způsobem – cílem naší cesty, nepomíjel.

Zbraslavice jako městečko skýtají poutníku pochopitelně i dost příležitostí k zastavení dočasnému. Kromě nepřehlédnutelného hotelu Hubertu pnoucím se nad Zbraslavickým nádražím si dovoluji upozornit i na poměrně skrovný podnik hned nad náměstím, kde se však dá velice dobře a levně najíst.

